

ДОБРУДЖАНСКО СЛОВО

ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Един брой 20 ст.

Главен Редактор: С. ПЕТРОВЪ.

Телефонъ № 248.

Прѣдъ рѣшителни дни.

Германия или трѣбва да подпише мира, който и се налага отъ Версайлъ, или рѣшително ще го отхвърли. Подписването на мира съ Германия е най-важната и тежкото въпросъ, който конференцията ще разрѣши най-напрѣдъ и слѣдъ това урежда масата други въпроси, които възникнаха и продължаватъ да изникватъ, слѣдствие на не наситнитъ и др. апетити на голѣмитъ и малки побѣдители.

Германия отказва да подпише. Едното положение. Фошъ почва да работи. Германцитъ сигурно ще укажатъ известна съпротива и може би нѣма да успѣятъ прѣдъ една толкова голѣма сила — обаче то значи, Германия да потърси помощта на Русия, на болшевишка Русия! Тогава болшевишката, който до сега бѣше почти ограниченъ, сигурно ще се разлѣе изъ Германия, защото той намира най-добра почва между недоволнитъ и гладнитъ, а такава нѣщо прѣдставлява цѣлия германски народъ. Въ другия случай Германия трѣбва да подпише договора. Какъ ще го подпише тя, дали само като кжсъ хартия или пъкъ съ искренното желание строго да го съблюдава? това е най-малко известно. Обаче отъ участъта на всички до сега договори написани на книга и подписани отъ известни прѣдставители на съответствующитъ страни, като че иде човѣкъ да заключи, че и бждашитъ такива ще бждатъ по-скоро документи на историята на известни народи прѣзъ разни врѣмена, отколкото каквото и да било друго.

Германскиятъ въпросъ е най-важниятъ и спѣва разрѣшението на други въпроси.

Отъ друга страна търканията между отѣлнитъ държави на съглашението като, че не прѣставатъ, напротивъ възникналитъ конфликти за известни територии, като, че ли, не могатъ да се огладятъ. Италия дала толкова жертви и срѣдства, като че се игнорира по-нѣкой териториални въпроси за смѣтка на новата Хаубсбург-

ска монархия (Югославия). Конфликта е отворенъ.

Ромжния, за невръсността на която се произнесе цѣла конференция е недоволна, че и отниматъ Банатъ, а може би съ признаването на Адмиралъ Колчакъ и Бесарабия, се вълнува. Разочорвана отъ приятели, заградена отъ всѣкѣдъ съ не добри съсѣди, както казватъ ромжнскитъ вѣстници, прѣтърпяла поражение, дипломатическо и военно, тя се намира въ безисходностъ. Но не е всичко това, Ромжния ще изгуби отъ заграбенитъ територии и Добруджа, впрочемъ тя може би дипломатически я е загубила вече. Добруджа, това значе за Ромжния единъ добъръ приятелъ или единъ порядаченъ неприятелъ.

Италия и Ромжния сж недоволни и прѣживяватъ едно положение едва ли не на побѣдени народи. Конфликтитъ сж отворени, тѣ зѣятъ и като, че ли прѣдвещаватъ нѣщо лошо. Недоволството расте, забравата върлува и като че ли никой не може да се опомни.

Цѣлия свѣтъ е прѣдъ рѣшителни дни — Или Европа ще трѣбва окончателно да ликвидира съ това положение, което се създаде и то, въ едно скоро врѣме или трѣбва да се отпусне на крилетъ на неизвестността която не може освѣнъ да носи бури.

И нека не се забравя, че опасността отъ истокъ и отъ западъ не е прѣминала още, на противъ, като че ли сега тя е най-голѣма, защото намира почва; недоволство и гладъ.

А какво да кажемъ ний малкитъ, слабитъ, побѣденитъ Ний българитъ. България въобще съ затаеностъ, съ трепетъ гледа и чува всичко, което се прави и говори. Тя, малката България не може да участва и пледира на равно съ другитъ голѣмитъ въпроси, но тя може да съчувствува, негодува или радва отъ рѣшението имъ въ себе си. Въ всѣки случай и България и всички трѣбва да прѣживяватъ рѣшителнитъ дни които сж отъ прѣдя имъ.

Животътъ въ Добруджа

Бабадашка Околия.

Продължение отъ бр. 71

Нѣколко пѣти вече ромжнскитъ власти разгласяватъ, че е обявена мобилизация и канятъ запаснитъ войници да се явятъ въ полковетъ си. Малцина отиватъ доброволно. Повечето граждани и селяни бѣгатъ въ горитъ и се криятъ. Полицията ги залавя и вързани ги откарва прѣзъ Тулча въ Бесарабия. За забѣлзване е, че най-много дезертиратъ ромжнитъ.

Колкото и да е тежкото и непосимъ живота, всички народности живѣятъ съ надѣжда, че българскитъ власти ще се върнатъ. Само тая надѣжда ги кара да понасятъ търпеливо всички своеволия и ги задържа да не се изселватъ.

с. Караманкьой. Ромжнскитъ жандарми вършатъ голѣми своеволия и грабежи всѣки денъ въ селото. Много селяни, за да се спасятъ отъ изтезания, побѣгнаха въ гората, а други заминаха за България. Заплашиха Петъръ Андрѣевъ, бившъ кметъ въ селото и делегатъ въ двата добруджански събора, че ще го арестуватъ и откаратъ, и му поискаха да имъ брой 10,000 лв. Петъръ сполучи да се изтръгне отъ ржцѣтъ имъ и избѣга въ България. Арестуваха касиера на черковното настоятелство Добри Д. Радевъ, биха го и го заставиха да имъ даде 11,000 лв. черковни пари. Съ заплашвания и бой взимаха отъ Юрданъ Влаsevъ 1000 лева, отъ Георги Стефановъ 1000 лв. Отъ Димитръ Николовъ отъ Петръ Николовъ, 1000 лв., отъ Илия Грозевъ 1000 лв. отъ Ставри Тодоровъ 1000 лв. и отъ други по 200, 500, 800 и 1000 лв. Ограбватъ покщинитъ, дрехитъ, добитъка и хранитъ на селянитъ и ги раздаватъ на ромжнски колонисти. Отъ пасището край селото единъ денъ задигнаха 800 овце и ги раздадоха на ромжнитъ отъ близкото село Караманкьой когато Караманкьойци поискаха да имъ се върнатъ овцетъ, ромжнскитъ жандарми, заедно съ ромжнски колонисти отъ с. Енисала, ги нападнаха съ оръжие и нанесоха тежкото побой на нѣколко караманкьойци, които попаднаха въ ржцѣтъ имъ. Правда и редъ нѣма. Ако ромжнскитъ власти останатъ въ Добруджа, тукъ не може да се живѣе. Всички ще се изселятъ.

с. Джуроловка. Ромжнскитъ власти наложиха тежки данѣци и събраха голѣми рушвети отъ липованитъ — риболовци. Прѣзъ врѣме на българската окупация риболовцитъ даваха 20% отъ уловената риба на държавата, 60% на общината и останалото количество задържаха за себе си и свободно продаваха. Тѣ бѣха свободни да риболовствуватъ, дѣто искатъ изъ Везелиското езеро. Щомъ дойдоха

ромжнскитъ власти, започнаха да да взиматъ отъ риболовцитъ по 80% отъ уловената риба. Нѣколко ромжни — пришепци туриха ржка на гърлитъ протоцитъ, дѣто се лови най-много риба, и започнаха най-безбожно да експлоатиратъ риболовцитъ. Тога възбуди общо негодувание между липованитъ, и тѣ прѣстанаха да риболовствуватъ. Мнозина отъ тѣхъ съ лодкитъ и мрѣжитъ избѣгаха въ Одеса, а други, заминаха за България. Богатиятъ риболовецъ Кондратъ Барано и братъ му Стефанъ Барано прѣзъ м. февруарий бѣха арестувани, оковани въ желѣза и откарани въ Тулча, дѣто бѣха държани въ затвора цѣли три мѣсеца. Първиятъ бѣ обвиненъ въ държавна измѣна, защото участвувалъ въ втория добруджански народенъ съборъ, а вториятъ — защото прѣзъ врѣме на българската окупация давалъ риба на българскитъ войски. Въ обвинителния актъ на Конрадъ Барано тулчанскитъ прокуроръ е искалъ смъртно наказание. И двамата братя и обаче, бѣха освободени слѣдъ като баща имъ Иванъ Барано бройлъ на ромжнскитъ власти въ Тулча 20000 лв. На 20 мартъ шефътъ на жандармитъ въ с. Карманкьой арестувалъ риболовцитъ отъ Джуроловка Тарасъ Миловидна и Восипъ Федотовъ, които се връщали отъ Тулча, и ги е билъ до смъртъ, за да имъ вземе паритъ, които сж получили отъ продажбата на риба. Докато си иде до Джуроловка, която е на 4 км. отъ Караманкьой, Тарасъ Миловидна отъ тежкото побой умрѣ по пътя, а Восипъ Федотовъ — на другия денъ въ селото. Близкитъ имъ се оплакаха на коменданта въ града, но и до днесъ нищо не е направено за наказанието на прѣстѣпника — шефъ.

с. Башкьой. Ромжнскитъ жандарми правиха нѣколко пѣти обиски въ всички български кжщи, за да дирятъ оръжие. Нищо не намѣриха, но при все туй много невинни хора бѣха бити, изтезавани и ограбени. Конфискуватъ имотитъ на бѣжанцитъ и на всички дезертьори отъ ромжнската армия. Отъ кжщитъ прибраха българскитъ книги, картини, икони писма и портрети и ги изгориха. Нѣколко моми бѣха бити и псувани, защото носели прѣстилки и терлици вѣзани съ бѣли, червени и зелени конци. Това било български триколюрь. Дирятъ делегатитъ отъ двата народни събори, особено дѣдо Кралю Костовъ. За него е издадено обявление по общинитъ, дѣто са залови да бжде застрѣлянъ. Залавятъ запаснитъ войници и вързани ги откарватъ въ Бесарабия. Много отъ тѣхъ избѣгаха и сега се криятъ изъ горитъ. Ромжнскитъ власти заявяватъ, че слѣдъ мира ще изселятъ всички българи отъ селото и ще го заселятъ съ ромжни.

с. Армутлий. Хашимъ Юмеръ, бившъ делегатъ и подпрѣдседателъ на втория Добруджански народенъ

СТЪРА на прахъ за прѣскане на лозя се намира въ количество 15,000-килограма у МИРКОВИЧЪ & С-ие Бургасъ, складирана въ СОФИЙСКАТА БАНКА Варненски клонъ.
3—2 Софийска Банка.

Д-ръ Ет. Етайчовъ

приема болни ежедневно отъ 2 — 6 часа слѣдъ обѣда

въ дома си ул. „Съборна“ 19.

съборъ, бѣ арестуванъ, битъ и освободенъ, слѣдъ като брой на властитѣ 5000 лв. рушетъ. Къщата му бѣ нѣколко пѣти обискрана и ограбена. Взеа всички му добитѣ и хранитѣ отъ хамбаря му и ги раздадоха на ромжски колонисти. Ограбени бѣха сѣщо и почти всички български и турски къщи въ селото. Полицията върши сама грабежи и насърчава грабежитѣ, вършени отъ ромжи — пришелци. Арестуваха и откараха нѣколко българи и турци въ Ромжия. Много българи и турци избѣгаха въ България. Сега искатъ да конфискуватъ имотитѣ имъ и да изхвърлятъ на улицата сѣмействата имъ.

ХРОНИКА.

Постъпили декларации. До сега въ окр. финан. управление сѣ постъпили само 12 декларации по закона за печалбитѣ прѣзъ войната.

Продажи. Специалната комисиция е получила нареждане, по възможностъ по скоро да разпродава всичко що има въ складовѣ си и намали постепенно персонала.

Откриване лѣтния градски театръ. Въ Недѣля ще се открие лѣтния градски театръ съ утрово въ полза на сирацитѣ отъ войната.

Готви се концертъ. Спортния клубъ готви концертъ, който ще се даде съ благотворителна цѣль въ салона Ранковъ. Застѣпени сѣ добри номера.

Театръ. Всѣка вечеръ въ градина «Червенъ Ракъ» художественния театръ дава своите кинематографически прѣдставления съ най-разнообразни и подобрани програми.

Пристигналъ. Д. Лефтеровъ прѣдседателъ на управ. сѣвѣтъ на д-во „Меркури“ е тукъ обезмитва втората партида манифактурна стока на сума два милиона лева купена отъ Самуиловъ.

Пристигна стоки. Вчера пристигна параходъ съ манифактура. Всички стоки сѣ адресирани до разни фирми тукъ, най-голѣмото количество има д-во „Урания“.

На ескурзия. 200 студента отъ Софийския университетъ готвятъ ескурзия до Варна къмъ края на тоя мѣсець.

Откриване банка. Наскоро Българската Търговска Банка открива клонъ въ града ни.

Нови вѣстници. Окр. бюро на Цанковиската Демократическата и Социалистическата партии сѣ рѣшили въ изборния периодъ да издаватъ вѣстници. Демократическия ще има име „Народна Сила“. Другитѣ не се знаятъ още.

Централното Търг. Д-во — Варненски клонъ има малко количество кафе и сапунъ.

Въ Сръда 6 1/2 часа сл. обѣдъ има общо събрание на членовѣтѣ на Спортния клубъ.

Пристигналъ е въ града Филипъ Саваджиянъ директоръ на Соф. търг. вѣстникъ, той ще бѣде тукъ 3—4 дни.

Приятно ни е да съобщимъ, че Крастинка Василева се е вѣнчала на 20 т. м. за Ф. Саваджиянъ директоръ на Соф. търг. вѣстникъ. Нашитѣ честитвания и благопожелания.

Послѣдни новини.

ПО ТЕЛЕФОНА.

Военното положение ще бѣде дигнато наскоро, ще бѣде анулиранъ втория указъ съ който се отмени постановлението за обща демобилизация и остана частична. Изборитѣ обязательно ще се произведатъ прѣзъ Августъ. — Дирекцията на прѣхраната усилено се е заела да ликвидира. Началника на В. П. Секция е смѣненъ.

Има голѣмъ указъ за смѣна чиновницитѣ по финансовото министерство и правосъдието.

II Варненски Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 467.

На основание опрѣдѣлението на Варненски окржж. сждъ отъ 27-й февруарий 1914 год. обявявамъ, че въ продължение на 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ и съ правонаддаване 5% въ 24 часа, ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдния недвижимъ имотъ на слѣдницитѣ на покойния Юргакъ Димитровъ отъ село Кюмюрлюкъ, а именно:

Къща находяща се въ село Кюмюрлюкъ, състояща се отъ три стаи за живѣние отъ долу маза, дълга 11 метра, широка 6 метра, висока 2 1/2 метра, до нея прилепенъ килеръ — мутфакъ и дамъ, всички направени отъ камъкъ и дърво,

покрита съ мѣстни керемиди, всичподъ единъ покривъ, въ двора има: хамбаръ, плѣвникъ и сая, съ дворъ отъ около три декара, при сжсѣди: Желѣзко Димовъ, Стоянъ Бѣлевъ, Костадинъ Юргакевъ и пѣтъ, оцѣнена за 750 лева.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ всѣки присѣственъ день и часъ, за прѣглеждане книжката по продажбата и да наддаватъ.

гр. Варна 31 мартъ 1919 г.

II Сждебенъ Приставъ **Н. Николовъ.** 2—2

Покана № 111

Българското Дружество Червенъ Кръсть, Варненски клонъ съобщава, че свиканото за 22 общо събрание не се състоя понеже не се явиха членове прѣдставляющи числото прѣдвидено въ чл. 61 отъ устава затова съгласно алинея 2 отъ сжщия членъ, умоляватъ се Г. Г. членовѣтѣ да присѣствуватъ на събрание на 29-й тогочасъ въ Недѣля, 10 1/2 часа прѣдъ пладнѣ въ салона на XX вѣкъ съ сжщия дневенъ редъ.

Това събрание ще се счете законно колкото души и да присѣствуватъ.

Варна, 23 юний 1919 год.

2—2 Отъ Настоятелството.

Варненско Град. Общ. Управление

Обявление.

№ 20473

гр. Варна, 23 юний 1919 г.

Обявява се на интересующитѣ, че на 27 тогочасъ слѣдъ пладнѣ ще се произведѣтъ два търга за отдаване подъ наемъ по доброволно съгласие, общинскитѣ месарски дюгени: № 1 въ халата на III уч. и рибарския № 7 въ рибната хала, за врѣме отъ сключване договора до 31 декември 1919 год.

Първоначалната годишна цѣна и залога ще се опрѣдѣлятъ на търга отъ тържната комисиция.

Конкурентитѣ трѣбва да се съобразяватъ съ чл. 11 и 14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия. Кметството.

Варненско Градоначалство

ЗАПОВѢДЬ

№ 78.

гр. Варна, 24 юний 1919 год.

По всичко личи, че заповѣдта ми подъ № 52 отъ 26-й априль т. г. не се съблюдава въ точъ, както отъ гражданството, така и отъ подведомственитѣ ни полицейски

органи. Ето защо за послѣденъ пѣтъ

ОБЯВЯВАМЪ СЛѢДУЮЩЕТО

1) Питейнитѣ завѣдения, гостиницитѣ, кафенетата, сладкарницитѣ, бюфетитѣ въ градината и пр. безъ словно трѣбва да бждатъ затворени въ 12 часа (ново врѣме) прѣзъ нощта, слѣдъ което врѣме движението изъ града не се позволява.

2) Театритѣ и кинематографитѣ да свършватъ своята си работа до 12 часа. Изключение може да се направи само въ извънредни случаи, но затова трѣбва да бжде прѣдизвѣстено градоначалството.

Сжщото се отнася и за вечеринкитѣ, които могатъ да ставатъ само съ разрѣшението на сжщото.

3) Умолява се гражданството, при излизане отъ театритѣ ношно врѣме да се върви изъ улицитѣ мирно и тихо безъ да се вдига всѣкакъв шумъ и се нарушава реда и спокойствието изъ града.

На нарушителитѣ на тая заповѣдъ да се съставятъ актове.

Натоварвамъ Г. Г. Полицейскитѣ Пристави и всички други полицейски органи да слѣдятъ за най-точното и изпълнение.

Градоначалникъ: (под) Д. Савовъ

В ърно,

п. Градоначалникъ: Г. Илиевъ

„БАЛКАНЪ“

Народно Осигурително Д-во въ София

Залесенъ фондъ и резерви по разнитѣ клонове 33,703,000 лева.

Изплатени загуби до 31 декември 1918 год. 110,126,000 лв.

Само прѣзъ войната по КЛОНА „ЖИВОТЪ“ е изплатило най-куплантно 4,000,000 лв., безъ да е събрало допълнителна военна премия „БАЛКАНЪ“ е единственото Дружество, което въпрѣки голѣмитъ загуби и голѣмия рискъ не е спрѣл сключването на осигуровки прѣзъ врѣме на войната и съ това спрѣвѣдливо е заслужило симпатиитѣ и довѣрието на широката публика.

ПРОДАВАТЪ СЕ ЛОКОМОБИЛЪ

16 конски сили употребенъ. Система „ХОРЗБИ“ и една Американска Яромелка за мелене мисиръ заедно съ кочанитѣ на износни условия въ кантората на

Христо А. Доновъ — Варна

ул. „В. Левски“ и ул. „Козлуду“ задъ държавнитѣ хамбари.

Печатница „Войниковъ“ — Варна

Свѣщенното сандѣче.

Дидро въ писмото си до София Боланъ отъ 1760 год. съобщава слѣдующата китайска легенда. Прѣдставете си пише Дидро, народъ, въ който върховния глава се подчинява на сѣвѣтъ отъ сждин, които безпощадно порицаватъ всѣка негова несправедлива постѣпка, а сжщо, приживѣ описватъ историята на живота му. Въ състава на тоя сѣвѣтъ влизатъ 12 Мандарина въ Китай, които ежедневно се събиратъ за разни сѣвѣщания. Въ залата, където ставатъ засѣданията, стои голѣмъ желѣзенъ сандѣкъ, капака на който е снабденъ съ отворствие, прѣзъ което се впускатъ вжтрѣ документитѣ, изъ който материалъ въ

послѣдствие се съставя историята на върховния глава. Тия документи има събрани сега до 300—400 тома. Бащата на сегашия императоръ, е искалъ на всѣка цѣна да узнае, какъ го изобразяватъ неговитѣ мандарини. Това любопитство свидѣлствува, че постѣпкитѣ му далечъ не винаги сѣ биле добри, въ противенъ случай, той не би се интересувалъ тъй живо за мнѣнието на своитѣ сждин. Императора заповѣдалъ да се отвори сандѣка и съ най-голѣмъ ужасъ узналъ, че всичкитѣ несправедливи негови дѣяния сѣ описани въ най-силни краски. Негодуванието му нѣмало граници, той веднага заповѣдалъ да дойде при него вожда на Мандаринитѣ, започналъ силно да го ругае и упрѣква, слѣдъ което е заповѣ-

далъ тутакси да бѣде обезглавенъ. Тая жестока постѣпка бива веднага описана и пусната въ желѣзния сандѣкъ, въ наказание обаче, на това разгневения императоръ заповѣдалъ веднага да бѣде екзекутиранъ и новия президентъ на сѣвѣта. Слѣдующия президентъ го постига пакъ сжщата участъ. Четвъртия по редъ президентъ на Мандаринитѣ е поискалъ ауденция отъ императора и най-послѣ я получилъ. При влизанieto си, съ него е дошѣлъ и роба му носящъ приготвенъ ковчегъ.

„Ти виждашъ — казалъ той на императора, азъ се явихъ при тебъ и смѣло гледамъ смъртъта въ очитѣ — ето моята глава, и ето топора — всѣка минута можешъ да я отсѣчешъ! Напраздно се стараешъ ти, да заглушишъ гласа на прав-

дета и справедливостта — тоя никога не ще успѣешъ; за тебъ слѣдятъ най-зорко, и всички твои постѣпки се подлагатъ на най-строги и справедливи оцѣнки. Заповѣдай немедленно да ми отсѣкатъ главата, защото азъ прѣдпочитамъ смъртъта, отъ живота въ странкаждѣто честнитѣ хора не могатъ открито и смѣло да си изкажатъ мнѣнието, кждѣто за правдата осжждатъ хората на смъртъ.

Императора билъ поразенъ отъ безстрашието на Мандарина и неговото голѣмо равнодушие къмъ смъртъта. Той го помилялъ и рѣшилъ да промѣни образа на управлението си. Отъ тогава той е нѣмалъ вече нуждата да заглежда въ свѣщенния сандѣкъ.

Пр. отъ руски **Аня Т.**